

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

محمد صالح گردش

22/01/2024

چند سطری از یک سفر کوتاه

چندی قبل سفر کوتاه و چند روزه داشتم به یکی از کشور های جنوب آسیا. در این سفر چند روزه برداشت عمومی ام از مردم و زبان های معمول و مروج آن حوزه این بود که مردم سرزمین های مالیزی و اندونیزیا را اکثراً نژاد مختلفی دیدم از مردم قهوه یی رنگ هندی و نژاد های چینی و جاپانی. پس بیجا نبوده است که انگلیسی ها و به ویژه هالندی ها کشور اندونیزیا را به نام هند شرقی و مالیزی را به نام هند جنوبی دانسته بودند. زبان های این حوزه نیز از ریشه زبان کهن "مالایی" است و زبان مالایی کهن با زبان سانسکریت در پیوند و رابطه تاریخی بوده است، چنان که در تاریخ مالیزی از مهاجرت و جابجایی بوداییان بومی حوزه سند در آن سرزمین در زمان سلسله شاهان موریای یادآوری گردیده است و هنوز هم اخلاف بوداییان سندی با حفظ دیانت نیاکان شان در مالیزی بسر می برند که اکثر بوداییان امروزی مالیزی اخلاف همان اسلاف اند. هدف ام از نوشتن این کوتاهه این بود که در هیچ نقطه جهان نمی توان نژاد و قوم و زبان خالصی پیدا نمود و در طول تاریخ ناپیدای بشر تمام نژاد های انسانی با هم آمیخته و ادغام گردیده اند. همین گونه در حوزه زیست جغرافیایی ما نیز زبان های هندی، پنجابی، هندکی (هندکو)، گجراتی، بنگالی، پهلوی، اوستایی، کردی، پشتو، سندی، لری، پارسی دری و اکثر زبان های قدیم و امروزی این حوزه با زبان سانسکریت پیوند ناگسستنی داشته و دارند و همین آمیختگی و پیوستگی زبان های این حوزه دال به آمیختگی و آمیزش های قومی و نژادی نیز می تواند باشد و از دید و نگاه من به موضوع، در حوزه جغرافیایی که ما زیست داریم نیز نژاد و قوم خالصی وجود ندارد و همه اقوام ساکن این حوزه نیز در طول قرون و هزاران سال همزیستی از لحاظ خونی با هم آمیختگی ها و پیوند هایی پیدا کرده اند. نتیجه این که نباید فقط دیگران را به آینه خود به تماشا نشست که می باید خود را نیز به آینه دیگران دید. تفاوت های نژادی و قومی و زبانی دال به رجحان و برتری یک به دیگر نیست. یک تعداد متعصبین پارسی دری زبان ما، هی می بافند و می لافند که زبان های هندی و اردو و... بیشتر متأثر از زبان تاجیکی (پارسی دری) اند و هفتاد فیصد کلمات زبان های پشتو و هندی و هندکی و اردو نیز به زعم شان از زبان تاجیکی است. من من حیث یک پارسی دری زبان از چنین اظهارات الکی و بی پروا و سطحی نگرانه شان به خدا می شرمم. این الکی گو ها از تأثیرات بی مرجع و بی استناد زبان خود بالای زبان های هندی ترانه می سرایند و فخر می فروشند ولی از تأثیرات بالمقابل آن زبان ها در پدید آوری و ساختار زبان پارسی دری کاملاً بی خبر و بی اطلاع مانده اند. روابط مردم این سامان با مردم کشور امروزی مالیزی ازین نیز برمی آید که زبان "شمشتی" و چند شاخه زبان دیگر مرتبط به این زبان که گویندگانی در حوزه "دره خیبر پشتونخواه" یا آنسوی سرحد دارند، گواه این موضوع است. فقط در یک جمله اینکه اسم مردم هندکی (سندکی) ریشه به آب و خاک این جغرافیا دارد، بلی همان هایی که یکی از اقوام آن مردم به نام "شادی باز" در میان مردم ما شهرت دارند و اسم قدیم منطقه مشهور چهلستون نیز هندکی بوده است و از اینکه اخلاف هندکی های امروز و نیز بومیان اصیل

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليولو مخکې په خير و لولئ

چهاردهمی به زبان دری صحبت می نمایند دیگران ایشان را تاجیک می پندارند. یک کمی سر به گریبان خود کردن نیز کار بدی نیست، و همه چیز و دار و ندار دیگران را به نام خود قباله و تملیک کردن هم از جوانمردی و انصاف به دور است. به گفته نادر پور: "چنین آسان مگیریدش چنین آسان منوشیدش"

از همین است که من اکثر پارسی دری زبان های حوزه کابل و ولایات شمالی را تاجیک نمی دانم. برعکس زبان پارسی دری را یکی از شاخه های زبان پهلوی و اوستایی دانسته و با پیوند به زبان سانسکریت، پارسی دری را در کل زبان شاخه غربی و شمال غرب زبان هندی می دانم. به این مناسبت نیز بیجا نمی دانم که مولانا گفته بود:

بیگانه مگیرید مرا زین کویم

در کوی شما خانه خود می جویم

دشمن نیم ارچند که دشمن رویم

اصلم ترک است اگر چه هندی گویم

در رابطه رجوع شود به مقاله "زبان پارسی دری متعلق به کدام قوم خاص نیست" همین قلم، وب سایت افغان جرمن.

نوت: این نوشته نیز از پی توهین یکی از دوستان به من که قباله زبان پارسی دری را بدست دارد نگاشته شد. ازش سپاسمندم که بر ایم انگیزه شد.